ASMM HSS

Little kites

PORTAL

THE

DIGITAL WORLD

DIGITAL MAGAZINE

Sl no:		Pg no:
1	എനിക്കോ?	5
2	അറിവ്	6
3	ചിങ്ങമാസം	7
4	എന്റെ ദുഃഖം	8
5	കർഷക വിപ്ലവം	9
6	കണ്ണന്റെ കുസൃതികൾ	10
7	നുറുങ്ങു കഥകൾ	11
8	മനസ്സിലാവാത്ത തേങ്ങൽ	12
9	മഴ മേഘം	13
10	മുത്തശി	14
11	നമ്മുടെ നാട് കേരളം	15
12	പാലക്കാട് ജില്ല	16
13	പുഴ	17
14	പുഴ ബാക്കിവെച്ചത്	18
15	സ്വപ്നസഞ്ചാരിയായ കവി	19
16	സ്വാതന്ത്ര്യം	20
17	നവ കേരളം	21
18	വിക്കേട്സ്	22
19	സഫലമീയാത്ര	23
20	സമേതം	27
21	എന്റെ കേരളം	28
22	കവിത	29
23	എന്റെ മലയാളം	30
24	അച്ഛൻ	31
25	പുസ്തകം	32
26	മാറാപ്പ്	33
27	മിന്നാ മിന്നി	34
28	വിദ്യാലയം	35
29	THE LITTLE DAISY	36
30	MY RED BALLOON	37

31	SMART WORK V/S HARD WORK	38
32	THE ANT AND THE GRASSHOPPER	39
33	THE BOY WHO CRIED WOLF	40
34	THE CLEVER LAMP AND THE STRONG WOLF	41
35	THE GREEDY FRIENDS	42
36	THE PLOUGHMAN	43
37	THE TWO FROGS	44
38	CATS ON MAT	45
39	COMPUTER SCIENTIST	46
40	JOURNEY TO UNKNOWN	47
41	LEGACY’S EMBRACE: THE CHRONICLES OF UNITY AND REDEMPTION	50
42	SILENCE	62

Hi Dears,

We, the members of Little KITEs proudly presents **‘PORTAL- THE DIGITAL WORLD’** with am intension to light up the knowledge among our students. This magazine reflects the creative side of our students. It includes English and Malayalam works and drawings which enhances the charm of the magazine. We hope that you will enjoy reading it.

എനിക്കോ?

മനസ്സിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ അവൻ ചിന്തിച്ചു
ആകാശം എത്രഭാഗ്യവാനാണ്
ചന്ദ്രനായി അമ്മ
സൂര്യനായി അച്ഛൻ
നക്ഷത്രങ്ങളായി കൂട്ടുകാരും
പക്ഷെ എനിക്കോ?

അറിവ്

ഇരുളടഞ്ഞ വഴികളിൽ
ഒരുതിരി പ്രകാശമണിഞ്ഞ്
അറിവിൻ ലോകത്തേക്കൊരു
കൈവഴിയായ്, ഒരു കട്ടെ
പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രം
അറിവിൻ ചവിട്ടു പടികളായ്
നീ മാത്രമെൻ കൂടെ...
ഒത്തിരി അറിവു നീ നൽകി
യെന്നാലത് പ്രയോഗിക്കുന്ന
തെങ്ങനെയെന്ന് അറിയില്ല

ചിങ്ങമാസം

ചിങ്ങമാസം വരവായി. മലയാള വർഷം ആരംഭിക്കുന്നത് ചിങ്ങത്തിലൂടെയാണ് . മഴ ഒഴിഞ്ഞ് മാറി വെയിൽ പരന്ന് കൃഷിയുടെ ആരംഭം കുറിക്കുന്ന മാസം. ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മഹത്തായ സംസ്കാരമാണ് നമ്മുടേത്. കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക മുഖമുദ്ര കൃഷിയാണ്. കേരളത്തിലെ കാലാവസ്ഥക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായത് കൃഷിയാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് കേരളത്തിലേക്ക് അരി വരെ ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നു. കയർ, നെല്ല്, കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങൾ, വാണിജ്യവിളകൾ, എന്നിവക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ കാലാവസ്ഥയാണ് നമ്മുടേത്. തിരുമുറിയാതെ മഴ പെയ്തിരുന്ന കള്ള കർക്കിടകത്തിന്റെ ദുരിധങ്ങൾ മലയാളി മറക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന ദിവസമാണ് ചിങ്ങം. കൊയ്തെടുത്ത നെല്ലുകൊണ്ട് പത്തായം നിറച്ചിരുന്ന പഴയകാലത്തിന്റെ ഗൃഹാതുരതയാണ് മലയാളികൾക്ക് ചിങ്ങമാസം. കൊല്ലവർഷത്തിലെ പ്രഥമ മാസമാണ് ചിങ്ങം. സൂര്യൻ ചിങ്ങം രാശിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയമാണ് ചിങ്ങം

എൻ്റെ ദു:ഖം....

മണ്ണിനെ വിണ്ണാക്കുന്ന മക്കളെ കാണുന്നില്ല.
മക്കൾതൻ രോദനമോ കേൾക്കുന്നില്ല കഷ്ടം
ദു:ഖംമാം സാമ്രാജ്യത്തിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന
ദു:ഖതരല്ലേ ഞങ്ങൾ കൂലിതൻ വേലക്കാരാം
കാലത്തുതൂമ്പയേന്തി മണ്ണിലേക്കിറങ്ങുന്ന
പാവങ്ങൾ വിയർത്തിട്ടും കൊടുക്കുന്നില്ല വില
വിപ്ല മുഴക്കുവാൻ കെൽപ്പില്ല വയറിന്റെ
ഉൾത്തടമുയർത്തുന്ന രോദനം മാത്രം കേൾക്കാം
ഭാവിതൻ യുവാക്കളിൽ നിത്യവും ഭഗവാന്റെ
കാരുണ്യക്കനിയൊന്നു വീഴ്ത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ
പറയുവാനെളുതല്ല പതിനായിരങ്ങൾ
ഭക്തനെ കനിഞ്ഞെങ്കിൽ മുക്തിയൊന്നേകിയെങ്കിൽ
പറയുവാനെളുതല്ല പതിനായിരങ്ങൾ
ഭക്തിക്കു പാരവശ്വമേകും നിൻരൂപത്തെ ഞാൻ
എങ്കിലും നിന്നോടൊന്ന് എളുതായ് ഓതിടാം ഞാൻ
സ്മൃതിക്കുമോർമകളെ തകർത്തുകളയല്ലെ
ഇവിടെയെന്നോർമകൾ ഏറുന്നുപാരവശ്യം
എനിക്കു ചുറ്റും പണപ്പർവ്വതം തീർത്തിടുന്നു
പണത്താലവരെന്നെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിടുന്നു
ചുവന്ന കണ്ണുകളാലെന്നെ തുറിച്ചുനോക്കിടുന്നൂ
കരങ്ങൾ നീട്ടിടുന്നൂ ഞെരിച്ചുകൊല്ലാനായി
ഇവിടെ ഭഗവാന്റെ ജീവിതം ദുഃഖംമാത്രം.
കടാക്ഷംവെണം നിന്റെ എന്നിലേക്കെന്നുമായി
എനിക്കും ജീവിക്കണം ജനിച്ചുപോയതല്ലോ...

കാർഷക വിപ്ലവങ്ങൾ.......

1. രജത വിപ്ലവം - മട്ട ഉത്പാദനം
2. ഹരിത വിപ്ലവം - നെല്ല്, ഗോതമ്പ് ഉത്പാദനം
3. മഞ്ഞ വിപ്ലവം - എണ്ണക്കുരക്കളുടെ ഉത്പാദനം
4. സവർണ വിപ്ലവം - പഴം, പച്ചക്കറി ഉത്പാദനം
5. ധവള വിപ്ലവം - പാൽ ഉത്പാദനം
6. നീല വിപ്ലവം - മത്സ്യ ഉത്പാദനം
7. ബ്രൗൺ വിപ്ലവം - രാസവളങ്ങളുടെയ തകലിന്റെയ ഉത്പാദനം
8. മഴവിൽ വിപ്ലവം - കാർഷിക മേകലയിലെ മൊത്തം ഉത്പാദന വർധന

കണ്ണന്റെ കുസൃതികൾ

ചാലക്കളിച്ചു പുളച്ചു തുടങ്ങിഞാൻ

നീലക്കാർവർണനമ്മന്ദിരത്തിൽ·

“വെണ്ണ കാണുണ്ണീ നിനകെ"എന്നു ചോല്യമ്പോൾ

പെണ്ണുങ്ങൾ ചാരത്തു തിണ്ണം ചെല്ലും·

വാഴപ്പഴത്തിന്റെ വാർത്തയെകേൾകുമ്പോൾ

വായും പിളർന്നവൻ മുന്നിൽചെല്ലും·

- ചെറുശ്ശേരി

നുറുങ്ങു കവിതകൾ

1. അലക്ക്

കലക്കത്തു കുഞ്ചൻ
കളിക്കുന്നു നെഞ്ചിൽ
കലക്കുന്നു തുള്ളൽ
അലക്കുന്നു ചിത്തം

2. വരൾച്ച

കേരളം വരളുന്നൂ
കേരമില്ലാതാവുന്നൂ
കേവലമരാഷ്ട്രീയ
കേളികൊട്ടുയരുന്നു !

3. ഇല്ല സൗഹൃദം

തൊഴിത്തിൽക്കുത്താ-
ണേതരങ്ങിലും, കാണമാനില്ലോ
രഴകുറ്റതാമുറ്റ
സൗഹൃദവായ്പിലൻ മേളം!

4. തുള്ളൽ

കപടരാഷ്ട്രീയത്തിൻ തുള്ളലിന്ന്
വികടകവിത്വത്തിൻ തുള്ളലിന്ന്
വനചരൻമാരുടെ തുള്ളലിന്ന്
വാളെടുത്തുള്ളോർതൻ തുള്ളലിന്ന്
കുതകാൽ വെട്ടുന്നോർതൻ തുള്ളലിന്ന്
കുടിലമനസ്സിന്റെ തുള്ളൻ

മനസ്സിലാവാത്ത തേങ്ങല്

പതിവില്ലാപുലർക്കാലം ഞാൻ എണീറ്റു ശകാരങ്ങൾ   ശകാര ഏറ്റ ുവാണുന്നദിനമായിക്കരുതി, പക്ഷെ എനിക്കന്ന് ശകാരങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു കാരണം എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല .എല്ലാം പതിവു പ്പോലെ സ്ക്കൂൾ യാത്ര സൗഹൃദം നിറഞ്ഞ അന്തരിക്ഷം ഞാൻ ആസ്വദിച്ചു . നാലുമണിയുടെ ബെല്ലും ഞാൻ കാതോർത്തു, ആ ബെല്ല് മുഴങ്ങി ഞാൻ നടന്നു എന്റെ വീട്ടിലേക്ക്

[അത് എന്റെ പതിവുശീലം]

വീടിന്റെ അരികിലെത്തി പതിവില്ലാത്ത ആൾക്കൂട്ടം എനിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല എന്നെ ആരോ മോനെ ഇങ്ങോട്ട് വാ.... അയാൾക്കരികിലേക്ക് ഞാൻ നടന്നു അപ്പോഴും എനിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല ആൾക്കൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ സംസാരംകുറഞ്ഞു. നിശബ്ദത കീറിമുറിച്ച് കരച്ചിലോ തേങ്ങലോ അത് അമ്മയു ടെതാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു

[കാരണം കരച്ചിലെന്തെന്ന് അറയിക്കാത്ത അഛനാണ് എനിക്ക് ഇല്ലാത്തത്]

മഴമേഘം

പെയ്യാൻ വിതുമ്പി നിൽക്കുന്ന മേഘമേ
കാത്തിരിക്കുന്നു നിന്നെ ഞാൻ
പൊള്ളുന്ന വെയിലിന്റെ വലയത്തിൽ
എന്നാണ് നീ എന്നെ മോചിപ്പിക്കുന്നത്
എന്റെ ദുഖഃങ്ങളുടെ പരിഹാരം
നിൻ പൊൻ തുള്ളിയാണ്
മഴയുടെ മുത്തായ കാർമുകിലേ നീ വരുമെന്ന
വിശ്വാസത്തോടെ ഈ രാവിൽ , ഞാൻ
സ്വപ്നം കണ്ടുറങ്ങുന്നു

മുത്തശ്ശി

ഒരു കൊച്ചു വീട് ആ വീട്ടിൽ വയസ്സായ ഒരു മുത്തശ്ശി മാത്രം.മക്കളും ഉള്ള ആ മുത്തശ്ശി ഒറ്റയാകാൻ കാരണം.ആ മുത്തശ്ശിയുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി അമ്മയോട് വഴക്കിട്ടു പിരിഞ്ഞ നാലു മക്കൾ ശത്രുതയലാണ്.

ഇപ്പോൾ ആ മുത്തശ്ശി ഗ്രാമത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾ പറയുന്ന ജോലി ചെയ്ത് കിട്ടുന്ന കാശുകൊണ്ട് ആ മുത്തശ്ശി ജിവികുന്നു. ആ മുത്തശ്ശിയുടെ കാര്യം വലാത്ത കഷ്ടത്തിലാണ്. ആ മുത്തശ്ശിയുടെ പേരക്കുട്ടികൾക്ക് മുത്തശ്ശിയെ വളരെ അധികം ഇഷ്ടമാണ് കാരണം.

മുത്തശ്ശി അവർക്ക് കൊച്ചു കഥകളും കവിതകളും പറഞ്ഞുകൊടുക്ക ുമായിരുന്നു.പക്ഷെ ആ മുത്തശ്ശിയുടെ മക്കൾക്ക് അവരുടെ മക്കൾ മുത്തശ്ശിയോട് സംസാരിക്കുന്നതു പോലും ഇഷ്ടടമല്ല.

അങ്ങനെയിരികെ ഒരു ദിവസം മുത്തശ്ശിയുടെ പേരക്കുട്ടികൾ സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്നതിനിടെ അവർ മുത്തശ്ശിയുടെ വീട്ടീലേക്ക് അച്ഛനും അമ്മയും അറിയാതെ എന്തിനാണ് എന്നെ കാണാൻ വന്നത് അപ്പോൾ അവർ മുത്തശ്ശിയോട് ചോദിച്ചു എന്തിനാണ് അച്ഛൻ മുത്തശ്ശിയുമായി വഴക്കിട്ടിരിക്കുന്നത്.

മുത്തശ്ശി അവരോട് വഴക്കിട്ടത് എന്തിനാണ് എന്ന് ചോദിച്ചു അവർക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി .അവർ അച്ഛനോട് പറഞ്ഞു " അച്ഛാ, സ്വത്തിനായി സ്വന്തം അമ്മയേ ഉപേക്ഷിച്ചാ അച്ഛനോട്എനിക്ക് പുച്ചം തോനുന്നു.സ്വന്തം മകൾ അച്ചനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛന് അമ്മയോട് ചെയ്ത ദുഷ്ട്ടത്തരും മനസ്സിലായി അങ്ങനെ അച്ഛൻ അമ്മയോട് ചെയ്ത കാര്യംങ്ങൾക്കെല്ലാം മാപ്പു പറഞ്ഞു.അങ്ങനെ അവർ സ്വതന്ത്രമായി ജിവിച്ചു.

നമ്മുടെ നാട് കേരളം

1956 നവംബർ 1 നാണ് കേരളം പിറവിയെടുത്തത് . ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാങ്ങൾ രൂപീകൃതമായതിന്റെ ഭാഗമായി കേരളം എന്ന സംസ്ഥാനവും നിലവിൽ വന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാ വർഷവും നവംബർ 1 കേരളപ്പിറവിദിനമായി ആഘോഷിക്കുന്നു.

കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിയെക്കുറിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞുവന്നു. മലകളും പുഴകളും വയലുകളും നിറഞ്ഞ അതിമനോഹരമായനമ്മുടെ നാട് ജന്മം കൊണ്ടതിന്റെ പിന്നിൽ പരഷുരാമനാണന്ന് പരയപ്പെടുന്നു. പരഷുരാമൻ തന്റെ മഴു കടലിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞുവെന്നും മഴു ചെന്നു വീണഭാഗത്തെ കടൽ കരയായി തീർന്നുവെന്നുമാണ് ഐതിഹ്യം

കേരളവ്രക്ഷങ്ങൾ ധാരാളം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന നാടായതിനാൽ "കേരംതിങ്ങുംനാട് കേരളം" എന്ന പേരുണ്ടായി എന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അളം എന്നാൽ കടൽതീരം എന്നാണർത്ഥം. ചേർ നിറഞ്ഞ അളം അഥവാ ചെളി നിറഞ്ഞ പ്രദേശം ചേരളം പിന്നീട് കേരളം എന്നായി മാറി എന്നും പറയുന്നു.

പാലക്കാട് ജില്ല

പാലക്കാട് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒന്നിലധികം കാര്യങ്ങള ുണ്ട്. ഇവയെകുറിച്ച് അറിയാൻ ദയവായി പാലക്കാട് [വിവക്ഷകൾ] കാണുക.കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജില്ലയാണ് പാലക്കാട്.ആ സ്ഥാനം പാലക്കാട് നകരം 2006 ൽ ആണ് പാലക്കാടിന് ഏറ്റവും വലിയ ജില്ല എന്ന പദവി ലഭിച്ചത്. അതിനു മുമ്പ് ഇടുക്കി ജില്ലയായിരുന്നു കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജില്ല . ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ കുട്ടൻപുഴ പഞ്ചായത്ത് എറണാകുളം ജില്ലയോട് ചേർന്നതോടെയാണ് ഇടുക്കി ജില്ലക്ക് ഒന്നാംസ്ഥാനം നഷ്ടപ്പട്ടത്.

തെക്ക് ത്രൃശ്ശൂർ , വടക്ക് മലപ്പുറം, കിഴക്ക് തമിഴ്നാട്ടിലെ കോയമ്പത്തൂർ ജില്ല, പടിഞ്ഞാറ് മലപ്പുറവും ത്രൃശ്ശൂർ എന്നിവയാണ് പ്രധാന സമീപ ജില്ലകൾ . ഭാരതപ്പുഴയാണ് പ്രധാന നദി. ജില്ല മുഴു വൻ ഭാരതപ്പുഴയുടെ നദീതടപ്രദേശത്താണ് . പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കവാടം പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ വാളയാർചുരമാണ്. ഈ ചുരത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം മൂലം കേരളത്തിലെ ഇതര ജില്ലകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ഇവിടെ തമിഴ്നാട്ടിലേതുപോലെ വരണ്ട കാലാവസ്ഥയാണ് . കേരളപ്പിറവിക്ക് മുമ്പ് ഈ ജില്ല മദിരാശി പ്രസിഡൻസിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു.

പുഴ

ഇപ്പോഴും
മുറിവുണങ്ങിയിട്ടില്ല
മാലിന്യം കൊണ്ടുണ്ടായ
കറ മറഞ്ഞിട്ടില്ല
കണ്ണീരിൽ വീണ ഉപ്പ്
ഇന്നും ഉതിവർന്നിട്ടില്ല
കുട്ടികളറിഞ്ഞ കല്ല്
തേഞ്ഞിട്ടില്ല
പുഴയെന്നും വേദനയുടെ
ഓളങ്ങളടിച്ച്
നിലവിളി മിഴക്കി

ഒഴുകുകയാണ
ഈണമില്ലാതെ
പാടുന്ന കുയിലിനെ
പോലെ പുഴ
ഒഴുകുകയാണ്
എന്നിട്ടും
പുഴ ആഗ്രഹിക്കുന്നു
ഒരു പ്രളയം കൂടി

പുഴ ബാക്കിവെച്ചത്.....

തോരാത്ത ഓർമ്മകളും
ഉറങ്ങാത്ത സ്വപ്നങ്ങളും
മിഴിതോരാത്ത കണ്ണുനീരും
നൽകി പുഴ മടങ്ങുന്നു
എന്നേക്കുമായി എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ
സ്വപ്നങ്ങൾ തകർന്നടിഞ്ഞു
ഹൃദയവേദനകളും നൊമ്പരങ്ങളും
പേമാരിയായി പെയ്തിറങ്ങി
എന്നന്നേക്കുമായി പുഴ ബാക്കി
വെച്ചത് ഒരുപിടി ഓർമ്മകളും
നൊമ്പരങ്ങളും മൗനങ്ങളും മാത്രം

സ്വപ്നസഞ്ചാരിയായ കവി

രാവിലയായി.....

വെളിച്ചം ഇരുട്ടിനെ മായ്ച്ചുകളയുന്ന തിരക്കിലാണ്. അമ്മപക്ഷികൾ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഉമ്മ കൊടുത്ത് ജോലിക്ക് പോവാൻ

നിൽക്കുന്നു..

കാക്കകൾ അമ്മമാരെ മുറ്റമടിക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു...

പൂവൻകോഴി ഇതുവരെ എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല! ഇന്നലെ അലാറം വെക്കാൻ

മറന്നു എന്ന് തോന്നുന്നു...

പക്ഷേ!...

കവി ഇപ്പോഴും ഉറങ്ങുകയാണ് !....

കവിയെ ഉണർത്താൻ വന്ന കാറ്റിനെ

തടഞ്ഞു വെച്ചിരിക്കുകയാണ് റൂമിലെ ജനാലകൾ!

സൂര്യൻ കവിയെ കണ്ടിട്ട് കാലങ്ങളായി!....

കവി സ്വപ്നം കാണുകയാണ്...

കവി ഇപ്പോൾ കവിത ലോകത്ത് ചുറ്റുകയാണ്....

രണ്ട് ചിറകും വെച്ച് കവിതാലോകം കാണുകയാണ്....

അതാ അങ്ങകലെ....

ഒരു കാട് തന്നെ ആകർഷിക്കുന്നു...

കവി അങ്ങനെ ആ കാട്ടിന്റെ മുന്നിൽ ഇറങ്ങി....

"കാട്ടിലേക്കുള്ള വഴി"അത്ര ദീർഘമല്ല...

അങ്ങനെ കവി കാട്ടിലെക്ക് പ്രവേശിച്ചതും.....

ഒരു വലിയ "മഴ" പെയ്തു....

മഴ നിന്നതും "മഴവില്ലും" വന്നു....

അത് കണ്ടതും കവി തന്റെ വർണമഷിപ്പേനയെടുത്ത് തന്റെ കൈപ

സ്വാതന്ത്ര്യം

സ്വപ്നങ്ങളെ ചിതൽക്കൂട്ടിലടച്ച്

പ്രതീക്ഷകളെ മനസ്സിലൊളിപ്പിച്ച്

ഓർമകളെ താഴിട്ട്പൂട്ടി,

വാത്സല്യത്തെ തേനിൽ ലയിപ്പിച്ച്,

സന്തോഷങ്ങളെ യാത്രയയച്ച്

എനിക്കൊന്നും പൊട്ടിക്കരയണം

നവ കേരളം

പരശുരാമൻ മഴുവെറിഞ്ഞ്
പണിതതാണീ കേരളം
പ്രപഞ്ചനാഥൻ പ്രാണനായി
കരുതിമൊരീ കേരളം

പ്രളയം വന്ന് കവർന്നെടുത്ത്
കടലിലാഴ്ത്തി കേരളം
കടലിൻമക്കൾ തുഴയെറിഞ്ഞ്
വീണ്ടെടുത്തു കേരളം
തകർത്തെറിഞ്ഞ് പ്രളയമേ
തകർത്തെറിഞ്ഞു പ്രളയമേ
തളർന്നിടില്ല കേരളം
തളിരിടും പ്രതീക്ഷകൾ
തളിർത്തിടും പുതുനാമ്പുകൾ
പണ്ഡിതനെ ,പാമരനോ
പ്രമാണിയെന്നുമില്ല
ജാതിയില്ല, മതവുമില്ല
പ്രായഭേദമൊട്ടുമില്ല
കോർത്തിടുന്ന കൈകളിൽ

ആർത്തലച്ചു കേരളം
കാത്തിരുന്ന നെഞ്ചുകളിൽ
പൂത്തു നവകേരളം

വിക്ടേഴ്സ്

പരസ്യങ്ങളില്ലാതെ പൂർണമായും വിദ്യഭ്യാസ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സംപ്രേക്ഷണം നടത്തുന്ന സർക്കാർ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ചാനലാണ് വിക്ടേഴ്സ്. ഇത് മൊബൈൽ ഫോണിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി മൊബൈൽ ആപ്പായും ലഭ്യമാണ്. വിക്ടേഴ്സ് ചാനലിന്റെ മൊബൈൽ ആപ്പ് പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്.

സഫലമീയാത്ര

ആർദ്രമീ ധനുമാസരാവിലൊന്നിൽജ
ആതിരവരും, പോകു, മല്ലേ സഖീ? ഞാനീ
ജനലഴി പിടിച്ചൊട്ടു നിൽക്കട്ടെ; നീയെ-
ന്നണിയത്തുതന്നെ നിൽക്കൂ, ഇപ്പഴക്കൂ-
ടൊരു ചുമയ്ക്കടിയിടറിവീഴാം

പ്രണിതമാം കണ്ഠത്തിലിന്നു നോനിത്തിരി-
ക്കുരവുണ്ട് ,വളരെ നാലൾകൂടി
നേരിയ നിലാവിന്റെ പിന്നിലെയനന്തയയി-
ലലിയുമിരുൾ നീലിമയിൽ,
എന്തോ പഴകിയെരോർമമകൽ മാതിരി,

നിന്നു പിരയക്കുമീയേകാന്തതാരകളെ
ഞാനൊട്ടു കാണട്ടെ,നീ തൊട്ടുനിൽക്കൂ
ഓരോ നിറംകൊണ്ടു നേരമളന്നും
ഓരോ രവംകൊണ്ടു രുപമറിഞ്ഞും
ഓരോ മരുന്നുകളിലന്തികളിഴഞ്ഞും
ഒരു കരസ്പർശത്തി,ലൊരു നേർത്ത തേങ്ങലി-
ലിരവിൽ പ്രണങ്ങലിൽ കുളിരു ചുറഞ്ഞും
കുഴയുമീ നാളുകലി, ലൊച്ചയുണ്ടാക്കാന്തെ

യാതിരവരുന്നേ പോന്നോ , സഖീ?
ആതിരവരുന്നേരമൊരുമിച്ചു കൈകൾ കോർ
ത്തെതിരേൽണം നമുക്കിക്കുറി വരുംകൊല്ല

മാരെന്നും, മെന്തെന്നു, മാർക്കറിയാം
എന്തു,നിൻമിഴിയിണ തുളുമ്പിയെന്നോ, സഖീ,

ചന്തം നിറയ്ക്കുകീ ശിഷ്ടദിനങ്ങളിൽ
മിഴിനീച്ചവർപ്പുപൊടാതീ മധുപാവിന്റെ
മടിയോളം മോന്തുക;നേർത്ത നിലാവിന്റെ-
യടിയിൽ തെളിയുമിരുൾ നോക്കു
കിരുലിന്റെ കളിലെയോർമമകളെടുക്കുക

ഇവിടെയെന്തോർമമകളെന്നോ,
നെറുകയിലിരുട്ടേന്തിപ്പാറാവു നിൽക്കുമീ
തെരുവുവിളക്കുകൾക്കപ്പുറം
ബധിരമാം ബോധത്തിനപ്പുറം
ഓർമമകളൊന്നുമില്ലേനോം? ഒന്നുമില്ലേന്നോ?
പലനിറം കാച്ചിയ വളകളണിഞ്ഞുമഴിച്ചും,
പലമുഖം കൊണ്ടു നാം തമ്മിലെതിരേറ്റും
നൊന്തും പരസ്പരം നോവിച്ചും ,മൂപ്പതി-
റ്റാണ്ടുകൾ നീണ്ടൊരീയറിയാത്ത വഴികളിൽ
എത്രകൊഴുത്തചവർച്ചു കുടിച്ചു വറ്റിച്ചു നാം
ഇത്തിരി ശാന്തിതൻ ശർക്കര നുണയുവാൻ !
ഓർമകൾഉണ്ടായിരിക്കണം, ഒക്കെയും
വഴിയോരക്കാഴ്ചകളായ്
പിറകിലേക്കോടി മറഞ്ഞിരിക്കാം.
പാതിയിലേറെക്കടന്നുവല്ലോ,വഴി.

ഓർമകൾഉണ്ടായിരിക്കണം: അല്ലെങ്കിലാതിര
വരുന്നുവെന്നെങ്ങനെയറിഞ്ഞുനാം ?
ഇത്തിരിക്കൂടെനടന്നവവ,കിന്നാര-
മിത്തിരി പൊന്നവ,കണ്ണീരുറക്കെ-
ച്ചിരിച്ചി കവിളുതുടിച്ചവ,

ഏറെക്കരന്നു .കൺപോള കനത്തവ
കെട്ടപ്പുണർന്നു മുകർന്നവ,
കുത്തിപ്പിളർന്നു മുരീച്ചവ,കൊന്നവ,
മൊട്ടായിപ്പുഴുതിന്നു,പാതിവിടർന്നു
പെരുവഴിയിൽ ഞെട്ടറ്റടർന്ന് പതിച്ചവ,
വഴിപോക്കരിരുളിൽ ചവുട്ടിയരച്ചവ,
ഓരാതിരിക്കേച്ചവിട്ടടികളിൽപ്പുള-
ഞ്ഞുൽഫണമുയർന്നാടി നിന്നവ-ഒക്കെയും
ഒക്കെയുമോർമ്മകളായിരിക്കാം,
ഓർക്കാൻ കഴിവീലവതൻ മുഖങ്ങൾ.

ഏതാണ്ടൊരോർമ്മ വരുന്നുവോ?
ഓർത്താലുമോർക്കാതിരിന്നാലും,ആതിര-
യെത്തും , കടന്നു പോകുമീവഴി;
നാമീജനലിലൂടെതിരേൽക്കും, ഇപ്പഴയൊ,
രോർമകളോഴിഞ്ഞ താലം,തളർന്നൊട്ടു
വിറയാർന്നക്കൈകളിലേന്തി,യതിലൊറ്റ
മിഴിനീർ പതിക്കാതെ, മനമിടറാതെ

കാലമിനിയുമുരുളും, വിഷുവരും,
വർഷം വരും ,തിരുവോണം വരും,പിന്നെ-
യോരോ തളിരിനും പൂ വരും,കായ് വരും,
അപ്പൊളാരെന്നുമെന്തന്നുംമാർക്കറിയാം? നമു-
ക്കിരപ്പാഴീയർദ്രയശ്ശാന്തരായ്,
സൗമ്യരായെതിരേൽക്കാം,
വരികസഖി,യരികത്തു ചേർന്നുനിൽക്കൂ:
പഴയൊരു മന്ത്രം സ്മരിക്കെ, നാമന്യോന്യ-
മൂന്നുവടികളായ് നിൽക്കണം;
ഹാ! സഫലമീയാത്ര.

സമേതം

കേരളത്തിലെ ഒന്നു മുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെയുള്ള ഗവർമെന്റ്, എയ്ഡഡ്, അൺഎയ്ഡഡ്, തലങ്ങളിലുള്ള 15,441 വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഭൗതീക സൗകര്യങ്ങൾ, കുട്ടികളുടേയും അധ്യാപകരുടേയും വിവരങ്ങൾ, സ്കൂളിന്റെ ചരിത്രം [സ്കൂൾവിക്കി], സ്ഥാന വിവരങ്ങൾ [ജി.പി.എസ്.] തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ ഒരറ്റ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ പൊതുജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനമാണ് സമേതം പോർട്ടൽ.

എന്റെ കേരളം

പാട്ടും പുഴകളും തോട്ടും-
മോടി കൂട്ടും മലരണികാട്ടും
നീളേ കളകളം പാട്ടും-
കാട്ടു ചോലയുമാമണിമേട്ടും
വെള്ളിയരഞ്ഞാണപ്പോലെ-
ചുറ്റും തുള്ളിക്കളിക്കും കടലും
കായലും നീലമലയും-
നീളേ കോരിത്തരിക്കും വയലും
പീലിനിവർത്തിനിന്നാടും-
കൊച്ചു കേരമരതകത്തോടൊപ്പം
നീളേ കുളിരൊളി തിങ്ങീ-
എന്റെ കേരളമെന്തൊരു ഭംഗി!

കവിത

പുഴകുറ്റി മണൽ വിറ്റ് എന്ത് നേടീ
മല മാന്തി മാളികയേറ്റിയിട്ടോ?
വയലേലകൾ, കുളം, തോടുകളും
മണ്ണിട്ടു മൂടിയിട്ടെന്തു നേടി

ഒരി തണൽ വൃക്ഷം മുറിച്ചു മാറ്റി
പല ജീവൻ കൊന്നിട്ടെന്തു നേടി

എത്ര പെറുത്തും ഇപ്പണികൾ
പ്രളയക്കെടുതി മണ്ണിടിച്ചൽ
പ്രകൃതി ചെറുത്തു പക വീട്ടീ (2)

വിതവം പരിവിതമാണിവിടെ
മോഹം പലവിതമാണിവിടെ
മണലും മണ്ണും നീരൊഴുക്കും
ധൂർത്തിനുനൽ യാനില്ലിവിടെ (2)

എന്റെ മലയാളം

മലയാളമാണെന്റെ മാതൃഭാഷ
മഹത്യങ്ങളേറെ നിറഞ്ഞ ഭാഷ
കേരങ്ങൾ തിങ്ങിയ കേരള നാട്ടിൽ
കേദാരമാം മലയാള ഭാഷ
ഒരു കൊച്ചു കേരള നാടിതല്ലേ
സ്വന്തം മലയാള മണ്ണിതല്ലേ
അമ്മ തൻ നെഞ്ചിലെ അമൃതാണ് മക്കളെ
ആരും ചവിട്ടി മെതിച്ചിടല്ലേ
മലയാള ഭാഷ പിച്ചിചീന്തിയെറിഞ്ഞിടാൻ
കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങിയ കൂട്ടരുണ്ട്
അവർക്കായി സന്ദേശം ഒന്ന് മാത്രം
മലയാള ഭാഷയേ സ്നേഹിക്കിൻ.

അച്ഛൻ

ആദ്യാക്ഷരം കുറിച്ചു

തന്നെൻ കുഞ്ഞിളം കൈകളാൽ

കൂടെ നടന്നും

കൂടെ കളിച്ചും.

കാണാ ചൂരലാൽ ശാസിച്ചു ഞങ്ങളെ

ഇന്നോളം ഊട്ടിയ

ഉരുളകളെല്ലാം

ദൂരെ ദ്വീപിലെ

രാവും പകലും.

പുസ്തകം

എന്നുമെന്നും കൂടെയുണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ
വായ്ക്കാനും വളരാനും പുസ്തകങ്ങളൾ
മധുരമുള്ള ചിന്തകൾ
മധുരമുള്ള വാക്യങ്ങൾ
മനസ്സിൽ തെളിയുന്നു
വായ്ക്കുംതോറും എന്തൊരു രസകരം
പുസ്തക ഓർമകൾ
മനസ്സിൽ നിൽക്കുന്നു
പുസ്തക ലോകം
വിടരാൻ തുടങ്ങി
പനിനീർ പൂക്കൾ വിടരും നേരം.

മാറാപ്പ്

വേദനയോടെ എഴുതട്ടെയോ
ഭൂമിതൻ മാറാപ്പ് അഴിക്കട്ടയോ
ഭൂമിതൻ മാറിലെ മാറാപ്പിനുള്ളിലെ
വേദനിക്കും കഥ ചൊല്ലട്ടയോ
വിണ്ണിലെ തിങ്കളേ താരങ്ങളേ
ഈ മണ്ണിലേക്കായൊന്നു വന്നുപോകു.
ബോംബിൽ തകർക്കലും രക്തചൊരിച്ചിലും
കണ്ട് ഞെട്ടി തിരിച്ചു പോകും
കൈകാലുകൾ ചേദിച്ച്
മാംസവും വേർപെട്ട്
ആത്മാവ് പോലും അലറികരയുന്ന
അരുതായ്മ അല്ലേ ഈ നാട്ടിൽ നടത്തുന്നു
നീചരേ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരാണോ
കൊല്ലും കൊലവിളി
ചുടുചോരയിൽ കളി
നിർത്തു സഹോദരേ
സ്നേഹിക്കു നന്മയെ...

മിന്നാ മിന്നി

മിന്നി പറക്കും മിന്നാമിന്നി
മേന്നി നിറച്ചും പൊന്നാണോ
മിന്നുന്ന മേനി നിനക്കാരു തന്നു.
മാനത്തു മിന്നും നിലാവാണോ
മിന്നുന്ന മാമന്റെ കൂടെ നീപോയാൽ
മാനത്തു പാറി കളിച്ചീടും
താരകങ്ങൾക്കൊപ്പം ആകാശ കോണിൽ
അങ്ങിങ്ങ് പാറി പറന്നീടാം
താഴോട്ട് പോന്നാൽ മഞ്ഞുമലയില്
ഒറ്റക്ക് ചുറ്റി പറന്നീടാം
നേരം ഇരുണ്ടാൽ അങ്ങേവീട്ടിലെ
വേലിപ്പൊത്തിലൊളിച്ചീടാം

വിദ്യാലയം

ഒരു പൂ വിരിയും പോലെ
വിടരുന്ന വിദ്യാലയ ഓർമകൾ
പ്രവേശനോത്സവം വരവായ്
അന്ന് കാണാം എൻ പ്രിയ
കൂട്ടുകാരേ
അധ്യാപിക ലോകം
പുസ്തക ലോകം
എൻ പ്രിയ വിദ്യാലമേ
മറക്കില്ല നിന്നെ
ഞാൻ ഒരിക്കലും
എൻ വിജയക്കുതിപ്പിൻ കാരണമേ........

THE LITTLE DAISY

The little white daisy
opened with the sun,
"I am not lazy
when there's work to be done .
The bee will come
to suck my honey
and she doesn't pay me
with any money.

But without her
I'd have no seeds
and no more daisies
would grow among the reeds"

MY RED BALLOON

My red balloon
flies high, flies high, flies high;
i jumped up high,
to catch the sky
but could not catch it; why?
My red balloon
my red balloon
flies high, flies high, flies high;

SMART WORK V/S HARD WORK

Once two men had a heated argument with each other. Who could cut more firewood from morning till four in the afternoon? They decided to find out. The next morning the two men started their work. At first, they worked at the same speed. But in an hour one of them found that the other had stopped cutting. Realising that this was his chance, the first man started to cut wood with double effort.

Ten minutes passed, and he heard the second man working again. They were working almost synchronously. Then the first man found that his opponent had stopped again. The first man started to work, sensing the smell of victory. This lasted all day long. Every hour one of them stopped for ten minutes and the other continued to work. When the time expired, the first who worked without stopping was absolutely sure that he would win the prize. But he was surprised to know that he was mistaken.

'How did that happen?' he asked his partner.

'Every hour I found that you stopped work for ten minutes. How could you cut more firewood than me? it's impossible!' it's very simple in fact answered the second man every hour i stopped the work for ten minutes. And when you were cutting, i was sharpening my axe.

THE ANT AND THE GRASSHOPPER

In a field one summer's day a grasshopper was hopping about, chirping and singing to its heart's content an ant passed by, bearing along with great effort an ear of corn. He was taking to the nest. "why not come and chat with me" said the grasshopper, instead of toiling and moiling away?" "I am helping to lay up food for the winter" said the ant, "and recommanded you to do the same" "why bother about winter?" said the grasshopper; we have got plenty of food at present.

But the ant went on its way and continued its toil. When the winter came the grasshopper found itself dying on huger, while it saw the ants disturbing, everyday, corn and grain from the stores they had collected in the summer.

Then the grasshopper knew................

THE BOY WHO CRIED WOLF

A boy who had a duty to look after a flock of sheep one day he started shouting; “wolf, wolf, wolf” for the sole purpose of fun. On hearing him, the villagers rushed to his imagination, became his hobby and he started fooling the villagers. One day, when a wolf really came, nobody came and as a result, the boy was killed. There was no one to blame

MORAL: *Never lie, no matter how bad the situation is.*

THE CLEVER LAMP AND THE STRONG WOLF

Once a lamp was taking pleasure of sweet grass at the edge of the field with a flock of sheep. She was enjoying herself so much that she went farther and didn't notice a wolf coming nearer to her. When she was pounced upon by the wolf, the lamp begged him to wait a while and started. when her stomach was full of grass she would be more tastier. Then he could devour her. Finding this a good idea he sat down and waited. The lamp asked the wolf to permit her to dance, so the grass would be digested faster in her stomach. Again, the wolf agreed. The dancing lamp got a new idea to make him ring the bell as hard as he could. The shepherd heard the bell ringing and quickly sent his dogs to find the missing lamp. The barking dogs frightened the wolf away and saved the lamp's life.........................

THE GREEDY FRIENDS

Once upon a time, there lived three friends in a village. They were very poor, they decided to go to the city to earn money. When they were walking through the forest, they found a bag of money. They decided to divide the money among the three of them. They had been walking for a long time.

So they were tired and hungry. They decided to have some food. One of them was sent to a neighbouring village to buy food. The other two friends stayed in the forest. After buying food he mixed some poison in the food to kill the other friend. He wanted to get all that money after killing them.

In his absence, the other two friend decided to kill the friend and divide the money between the two so, when the third friend came back, the other two attacked him and killed him. When they ate the poisoned food ,they were killed immediately as well. In the way no one could get the money.

MORAL: *Do not be greedy or as you sow, so shall you reap*

THE PLOUGHMAN

These are the hands whose sturdy labour brings.
The peasant's food the golden pomp of kings ; this is the page whose letter shall be seen, changed by the sun to wordsof living green;

This is the scholar whose immortal pen spells the first lesson hunger taught to men; These are the lines that heaven-commanded toil,
shows on his head- the charter of the soil.

THE TWO FROGS

Once upon a time, two frogs played near a pot of cream. They decided to look into the pot and fell into it. They couldn't get out of the pot. So they swam round. And round in the cream. One of them is afraid and said: oh, this is the end of my life. It stooped swimming and sank. But the second frog is brave and clever. He swam and swam and beat the cream with its little feet. The cream became a ball of butter. The frog jumped on the ball of butter and get out of the pot.

CATS ON A MAT

Sid, the cat was round and fat
He slept all day on a small blue...................

Friendly Rex said, “Hey, let’s play!”
But Sid just slept the day away
Rex was sad that Sid
as asleep.
He got so mad, he started to.....................
When Rex said, “Wait, I don’t have to be blue.
I’ll play by myself. That’s what I’ll do!”

BY ABDUL ROUF-A
[LK]

Computer Scientists

Charles Babbage [1791-1871] – Invented first mechanical mechanical computer called the supreme mathematician

Barry Boehm – Software engineering economics spiral development

Bert Bos – Cascading style sheets

Edwin Catmull – Computer graphics

Vinton Cerf – Internet, Tcp / Ip

Kit Cosper – Open source software

Bill Gates – Co-founder of Microsoft

Jim Gray – Database

Neil J Gunther – Computer performance analysis, capacity planning

Journey To The Unknown

The Discovery

Captain Sarah Green gazed out the window of the spaceship, "The Explorer," as it made its way through the vast expanse of space. Her crew of four sat quietly, each lost in their own thoughts, as they traveled towards a distant star system. Their mission was to explore the system and collect data for their home planet, Earth.

As they approached the third planet in the system, Sarah's heart raced with excitement. The planet was unlike any they had ever seen before. It was covered in dense forests, towering mountains, and sprawling oceans. But what intrigued Sarah the most was a strange energy signature that was emanating from the planet's surface.

"Attention crew," Sarah announced over the intercom. "We've detected a strange energy signature on the planet's surface. I'm sending a team down to investigate."

Sarah led the team herself, descending through the planet's atmosphere in a small spacecraft. As they approached the ground, they noticed a large cave entrance hidden in the dense forest. The energy signature was emanating from within.

As they entered the cave, they saw something that took their breath away. It was a massive crystal, pulsing with energy. Sarah and her team approached cautiously, unsure of what they were dealing with.

Suddenly, a bright light enveloped them, and they were transported to a new world.

The New World

As Sarah and her team looked around, they saw a landscape unlike any they had ever seen before. The sky was a deep shade of purple, and the ground was covered in strange plants and trees that glowed with an otherworldly light.

But what was most surprising was the presence of intelligent life. A group of humanoid creatures, with long, slender limbs and glowing eyes, approached them.

Sarah cautiously stepped forward, hoping to establish communication with the aliens. To her surprise, they spoke English.

"We have been waiting for you," one of the aliens said. "You have been chosen to help us save our world."
Sarah was taken aback by the statement. "Save your world? From what?"

The alien explained that their planet was dying, and they had been searching for someone who could help them find a new home. They had detected the energy signature from the crystal on Earth and knew that humans were the ones who could help them.

Sarah agreed to help and set off with the aliens to explore their world. They traveled through strange landscapes, encountering dangerous creatures and exploring ancient ruins.

As they journeyed, Sarah began to feel a deep connection with the aliens. They were kind and gentle, and she could sense a profound sadness within them.

Finally, they reached the source of the energy signature. It was a massive spaceship, hidden beneath the surface of the planet. The aliens explained that it was their last hope for survival, but they did not know how to operate it.

The Final Battle

Sarah and her team worked tirelessly to understand the alien technology and learn how to operate the ship. As they worked, they discovered that the planet was under attack by a powerful enemy. A race of ruthless aliens, intent on conquering the universe, had detected the energy signature and were determined to claim the crystal and the spaceship for themselves.

Sarah and the aliens knew that they had to act fast. They had to protect the crystal and the spaceship and defeat the invading aliens before it was too late.

The final battle was fierce. The invaders were powerful, with advanced technology and an army of soldiers at their disposal. But Sarah and her team fought bravely alongside the aliens, using their wits and their courage to outsmart the enemy.

In the end, it was Sarah who delivered the final blow, using the power of the crystal to unleash a devastating blast of energy that destroyed the enemyn the end, it was Sarah who delivered the final blow, using the power of the crystal to unleash a devastating blast of energy that destroyed the enemy's ships and their army. The surviving invaders retreated, defeated.

The aliens were overjoyed, and Sarah and her team were hailed as heroes. They had not only saved the crystal and the spaceship but also helped to save an entire civilization.

As they prepared to depart, Sarah felt a sense of sadness wash over her. She had formed a deep bond with the aliens, and she knew that they would miss each other dearly.

But as they lifted off into the stars, Sarah saw something that gave her hope. The aliens had built a beacon, powered by the crystal, that would guide other civilizations to their world. They were not alone anymore.

As they made their way back to Earth, Sarah knew that her life had been forever changed by the experience. She had seen things that she never thought were possible, and she had formed bonds with creatures that were not of her world.

But most of all, she had discovered the true meaning of adventure. It was not just about exploring new worlds and encountering strange creatures. It was about discovering oneself, learning to overcome fear and uncertainty, and making a difference in the world.

And with that, Sarah and her crew returned to Earth, ready to embark on their next adventure.And so, Sarah and her crew returned to Earth, forever changed by their incredible journey. They had encountered intelligent life, fought a fierce battle against a powerful enemy, and helped to save an entire civilization.

As they stepped out of the spacecraft and onto the tarmac, they were greeted by a crowd of reporters and scientists eager to hear their story. Sarah knew that she had a duty to share her experiences with the world, to inspire others to explore and discover.

And as she looked up at the stars above, she knew that there were still countless mysteries waiting to be unlocked. With her crew by her side, she was ready for whatever adventure lay ahead.

The end

-Amal Mohammed

Legacy's Embrace: The Chronicles of Unity and Redemption

And so, the stage was set for an epic clash between good and evil. The heroes, united in purpose, would face their first trial against the Ecliptics, striving to safeguard Earth from the impending darkness that threatened to engulf it. Little did they know that this battle would be just the beginning, as their destinies intertwined in a battle for the very soul of humanity

Shadows of Deception

In the aftermath of their initial encounter, a palpable tension hung in the air. The heroes, Techno Genius, Titan, Shadow veil, Synth, Blaze Wing, Elementor, and Metamorphia, found themselves gathered at their secret headquarters, their expressions etched with determination.

Techno Genius, his intellect sharp as ever, analysed the aftermath of the battle, searching for clues that would lead them to the Ecliptics' next move. With a holographic display, he showcased images of the villains—Armand Blackwood, a calculating mastermind; Eclipse, a shadowy figure cloaked in mystery; Tempest, a tempestuous weather manipulator; and the sinister duo, Shockwave and Vortex, with their devastating powers of energy manipulation.

"Our adversaries are growing bolder," Techno Genius declared, his voice brimming with urgency. "We must stay one step ahead of them."

Titan, his imposing presence commanding attention, clenched his fists. "They won't know what hit them when we unleash our might," he vowed, his voice resonating with unwavering determination.

Shadow veil, her eyes gleaming with a sense of purpose, spoke up. "We need to gather more information on their operations. Stealth and surveillance will be our key to victory."

Synth, his robotic form emanating an aura of unwavering loyalty, nodded in agreement. "I will assist in hacking into their networks and extracting any valuable data," he offered, his metallic voice tinged with a touch of humanity.

Blaze Wing, her fiery gaze intensified, spoke with conviction. "We'll fly high and keep a vigilant eye on the city. Any sign of trouble, and we'll be there in an instant."

Elementor, his connection to the elements evident in his every movement, stood tall. "I will delve into the earth's whispers, seeking knowledge and using the forces of nature to guide us," he vowed, his voice resonating with elemental power.

Meta morphia, her eyes shining with an untamed spirit, chimed in. "I'll infiltrate their ranks, shape-shifting into their midst, gathering secrets they dare not reveal," she promised, her voice brimming with adaptability.

United in their purpose, the heroes set out on their individual tasks, each deploying their unique abilities to uncover the mysteries surrounding the Ecliptics. Their dedication, fuelled by a shared desire to protect the innocent and preserve the harmony of their world, was unwavering.

Little did they know that their paths would converge again, tested not only by the Ecliptics' malevolence but by the inner struggles and personal sacrifices that lay ahead. As their bond strengthened, they would discover that their true power lay not just in their extraordinary abilities but in the unwavering support and trust they held for one another.

And so, the heroes embarked on their next phase, prepared to face the shadows of deception head-on, as the fate of Earth and all its inhabitants hung precariously in the balance.

The Veil Unveiled

In the heart of Neo-City, a clandestine meeting was about to take place. Shadow veil, the master of invisibility, had managed to secure vital Intel regarding a potential Ecliptics hideout. The heroes, gathered once again at their headquarters, listened intently as she relayed her findings.

"The Ecliptics have been using an abandoned underground facility as their base of operations," Shadow veil revealed, her voice hushed but filled with determination. "It's well-guarded, with a sophisticated security system."
Techno Genius, his mind racing with strategies, contemplated their next move. "We'll need to disable their security protocols and catch them off guard," he mused, his eyes gleaming with a mix of excitement and focus.

Synth, his metallic form emanating a faint glow, spoke up. "I can interface with their systems and bypass their defences. Once inside, we can neutralize their stronghold."

Blaze Wing, her fiery wings flickering with anticipation, added, "I'll provide aerial support, clearing the path and ensuring our swift entry. No obstacle will stand in our way."

Titan, his muscles rippling with restrained power, stepped forward. "We must strike hard and fast. Our aim is to incapacitate, not to cause unnecessary harm," he declared, his voice commanding respect.

Elementor, attuned to the earth's vibrations, nodded in agreement. "I can manipulate the environment, creating distractions and hindering their movements," he offered, his voice resonating with the strength of the elements.

Metamorphic, her eyes scanning the room with an air of readiness, spoke with unwavering determination. "Once we're inside, I'll blend in, taking the form of their own ranks, gaining valuable information that could be crucial to our cause."

With their plan set, the heroes embarked on their mission, each harnessing their unique abilities to overcome the obstacles that lay ahead. They descended into the depths of the abandoned facility, navigating its labyrinthine corridors with a blend of caution and precision.

As they reached the heart of the Ecliptics' lair, the air crackled with anticipation. A fierce battle ensued, the clash of powers and the resolute determination of heroes echoing through the chambers. Techno Genius orchestrated the assault, strategizing their moves with calculated precision.

Titan's sheer strength shook the very foundation of the hideout, toppling obstacles and subduing adversaries. Synth infiltrated the security network, disabling defences and creating openings for his teammates.

Blaze Wing unleashed her scorching heat vision, illuminating the shadows and keeping enemies at bay. Elementor wielded the forces of nature, commanding earth, wind, fire, and water to aid in their cause.

Metamorphic skilfully took on the appearance of Ecliptics members, gathering valuable intelligence and disrupting the cohesion of the villains. Shadow veil weaved in and out of the battle, her mastery of stealth ensuring surprise attacks and crucial take downs.

Through their combined efforts, the heroes emerged triumphant. The Ecliptics, their plans thwarted, retreated into the darkness, vowing vengeance on those who had disrupted their malevolent schemes.

As they regrouped, battered but unbowed, the heroes knew that this was just the beginning. The battle against the Ecliptics had only scratched the surface of the challenges they would face. But with their unwavering determination, unwavering bonds, and extraordinary powers, they were ready to face whatever lay ahead, united in their mission to protect Earth and its inhabitants from the forces that threatened its very existence.

Fractured Alliances

In the aftermath of their successful raid on the Ecliptics' hideout, the heroes took a moment to catch their breath and regroup at their secret headquarters. The encounter had been fierce, but it was only a glimpse into the true depths of the villains' darkness.

Techno Genius, his brow furrowed with concern, analysed the information they had gathered. "We've dealt a significant blow to the Ecliptics, but they won't rest until they've retaliated," he warned, his voice tinged with a mix of caution and determination.

Titan, his imposing stature radiating unwavering resolve, clenched his fists. "We must remain vigilant. We can't afford to underestimate them," he affirmed, his voice resonating with the weight of responsibility.

Shadow veil, her stealthy presence enveloped in a shroud of determination, spoke up. "I've uncovered whispers of a potential alliance forming among some lesser-known villains, drawn by the promise of power and revenge," she revealed, her eyes glinting with a mix of worry and determination.

Synth, his artificial intelligence processing the data at a rapid pace, chimed in. "This alliance could pose an even greater threat than the Ecliptics alone. Their combined strength might be enough to tip the scales against us," he warned, his voice tinged with a sense of caution.

Blaze Wing, her fiery gaze fixed on the holographic display, clenched her fists. "We won't back down. We've faced challenges before, and we'll face them again. As long as we stand together, we can overcome anything," she declared, her voice resonating with unwavering determination.

Elementor, his connection to the elements pulsing with a steady rhythm, nodded in agreement. "Nature will guide us. We must harness our powers and find ways to turn their strengths against them," he suggested, his voice filled with the wisdom of the earth.

Metamorphia, her eyes reflecting the ever-changing forms she could assume, spoke with a touch of caution. "We must remain cautious and adapt our strategies accordingly. We can't afford to be caught off guard by this new alliance," she cautioned, her voice brimming with adaptability.

With their resolve strengthened and their plans in motion, the heroes set out to gather more information on the impending alliance. Each hero utilized their unique abilities, blending their strengths to delve deeper into the shadows and uncover the identities and intentions of these newfound adversaries.

Days turned into nights, and nights into weeks, as the heroes tirelessly worked to unveil the web of deceit and fractured alliances that threatened their world. They encountered formidable foes, testing their limits and forcing them to adapt and grow stronger.

However, as they dug deeper, cracks began to form within their own ranks. Trust, the very foundation that held them together, wavered under the strain of uncertainty and the weight of responsibility. The heroes grappled with personal struggles, questioning their own motivationsand the choices they had made.

As they confronted the darkness that lurked both outside and within, they realized that their true strength lay not just in their extraordinary powers, but in their ability to trust and support one another. It was in their unity that they would find the resilience to overcome the challenges that lay ahead.

And so, amidst the gathering storm, the heroes faced the truth that the battles they fought were not only against external foes, but also against their own doubts and fears. Their journey had reached a critical juncture, one that would test the bonds that held them together and determine whether they could rise above the fractures threatening their unity.

Embers of Redemption

In the wake of internal conflicts, the heroes found themselves at a crossroads, their unity hanging by a fragile thread. They retreated to a secluded haven, a place of solace where they could mend the fractures within their ranks.

Techno Genius, ever the pragmatic leader, called for a gathering in the heart of their sanctuary. With a solemn expression, he addressed his comrades, his voice filled with a mix of remorse and determination.

"We have faced great trials, both external and internal," he began, his words echoing in the hallowed space. "But our strength lies not only in our powers, but in our unwavering belief in one another. It's time to mend our bonds and rekindle the fire that once burned brightly within us."

Titan, his towering presence emanating a newfound resolve, stepped forward. "I've realized that we cannot allow our doubts and fears to tear us apart. Our purpose is greater than any personal struggles we may face," he declared, his voice filled with conviction.

Shadow veil, her gaze steady and unwavering, nodded in agreement. "We must learn from our past and forge a path towards redemption. Our unity is what sets us apart, and it is what will ultimately lead us to victory," she affirmed, her voice resonating with newfound clarity.

Each hero, one by one, voiced their commitment to rebuilding their bonds and restoring their collective strength. Their words were infused with sincerity, with a shared understanding that they were stronger together than they could ever be apart.

In the days that followed, the heroes engaged in rigorous training, not only honing their individual abilities but also learning to trust and rely on one another once again. They engaged in heartfelt conversations, sharing their fears, hopes, and dreams, building a foundation of empathy and understanding.

As the embers of their redemption began to glow, news of the impending alliance reached their ears. The villains, sensing the heroes' momentary vulnerability, grew bolder, seeking to exploit the fractures that had once threatened to tear the heroic group apart.

But the heroes were no longer fragmented. They stood as a united front, their unity reforged in the crucible of their trials. With renewed determination and a shared purpose, they prepared to face the looming threat head-on.

Armed with the lessons of their past and the strength of their newfound unity, the heroes ventured forth. They embraced their unique abilities, harnessing them with a renewed sense of purpose. In the face of their adversaries, they stood unyielding, their collective resolve a beacon of hope in a world teetering on the edge of darkness.

And so, as they embarked on the next chapter of their journey, their hearts set aflame with determination, the heroes knew that redemption was not just a distant goal but a constant pursuit. With their bonds reforged and their spirits rekindled, they stood ready to face whatever challenges lay ahead, their unity unbreakable, and their legacy poised to inspire generations to come.

Shadows of Betrayal

The heroes, reinvigorated by their newfound unity, set out to confront the looming threat of the villainous alliance. Little did they know that a shadowy figure had infiltrated their ranks, plotting to unravel their efforts from within.

As they investigated the alliance's plans, doubts and suspicions crept into their minds. Whispers of a traitor among them circulated, sowing seeds of distrust and paranoia. Trust, once the foundation of their strength, now teetered on the precipice of betrayal.

Techno Genius, his analytical mind working tirelessly, attempted to uncover the truth behind the whispers. His investigations led him down a twisted path, revealing fragments of evidence that pointed to the possibility of a mole within their midst.

Titan, his unwavering loyalty strained by the weight of suspicion, confronted the growing divide within the group. "We cannot let paranoia consume us," he asserted, his voice laced with a mix of concern and determination. "We must remember our shared purpose and stand together against this threat."

Shadow veil, her senses sharp as ever, embarked on covert missions to gather Intel. Her abilities granted her glimpses into the shadows, but they also revealed the depths of deception that lurked within their ranks. She wrestled with the burden of knowledge, unsure of who to trust.
As the heroes grappled with the revelation of a possible traitor, their unity strained to the breaking point. Accusations flew, alliances shifted, and bonds once thought unbreakable began to splinter.

Meta morphia, her adaptable nature stretched to its limits, pleaded for calm amidst the chaos. "We cannot let doubt tear us apart," she implored, her voice filled with a blend of desperation and hope. "Our strength lies in our unity, even in the face of betrayal."

Elementor, his connection to the elements tested by the storm brewing within their ranks, reached out to his comrades. "We must remember who we are fighting for," he urged, his voice resonating with the echoes of their shared purpose. "The fate of Earth rests upon our shoulders, and we cannot let mistrust cloud our judgment."

With the shadow of betrayal hanging heavy in the air, the heroes faced a choice. They could succumb to doubt and fracture further, or they could rise above the darkness, reaffirm their commitment to one another, and confront the threat head-on.

And so, as the heroes braced themselves for the confrontation with the villainous alliance, they did so not only with their powers and skills but with a newfound resolve to trust in the bonds that had once held them together.
In the face of adversity, they discovered that their unity was stronger than the shadow of betrayal. They stood side by side, their determination unwavering, ready to face the ultimate test of loyalty and courage.

Little did they know that the battle ahead would not only determine their own fate but would reveal the true nature of the traitor who had threatened to tear them apart. As the clash between heroes and villains loomed, they prepared to unveil the shadows of betrayal and reclaim the unity that had defined them from the very beginning.

Redemption's Light

The air crackled with tension as the heroes stood on the precipice of the final showdown with the villainous alliance. The weight of their past struggles and the specter of betrayal lingered, but their collective resolve burned brighter than ever before.

Techno Genius, his mind ablaze with calculations and strategies, devised a plan to expose the traitor and dismantle the alliance. He gathered the heroes, their eyes reflecting a mix of determination and weariness, and outlined his intricate scheme.

"We must lure the traitor into a false sense of security," he explained, his voice laced with calculated confidence. "By presenting an opportunity too tempting to resist, we can draw them out of the shadows and into the light."

Titan, his once unwavering trust now tempered with caution, nodded in agreement. "It's a risky plan, but we cannot allow the shadow of betrayal to cloud our purpose," he declared, his voice filled with a resolute determinatio n.

Shadow veil, her mastery of stealth honed to perfection, volunteered to be the bait, knowing that her abilities would enable her to remain one step ahead. "I will lead them into a carefully orchestrated trap," she affirmed, her voice a whisper in the night.

Blaze Wing, her fiery wings ablaze with righteous fury, stood at the ready. "We shall be the beacon of redemption, shining light upon the darkness that threatens our unity," she proclaimed, her voice resonating with unwavering conviction.

Meta-morphia, her ever-changing forms a testament to adaptability, spoke with a touch of sympathy. "Even in the face of betrayal, we must remember that redemption is possible. It is our duty to offer a path back to the light," she reminded, her voice filled with compassion.

Elementor, his connection to the elements pulsing with renewed vigour, channelled the very essence of nature. "Nature teaches us the cycles of life, and even in darkness, there is always the promise of light," he stated, his voice carrying the wisdom of the ages.
With their plan in motion and their hearts set on redemption, the heroes embarked on a carefully choreographed operation. Shadow veil, her invisibility rendering her near-invisible, led the traitor deeper into the heart of their stronghold, luring them into a trap meticulously set by Techno Genius.

As the pieces fell into place, the heroes revealed themselves, surrounding the traitor with an unyielding determination. Their collective strength radiated with a renewed purpose, and the traitor stood exposed, their once-hidden intentions laid bare for all to see.
The traitor, cornered and faced with the consequences of their actions, trembled with a mixture of fear and regret. Their eyes locked with those of their former comrades, their silence speaking volumes.

In a moment that tested the heroes' capacity for forgiveness, they offered the traitor a chance at redemption. "We are stronger together," Techno Genius spoke, his voice infused with both sternness and compassion. "Join us once again, and together we can fight for the greater good."

The traitor, their resolve shattered by the weight of their betrayal, accepted the offered hand of redemption. They acknowledged their mistakes and pledged their allegiance to the heroes, determined to make amends for the damage caused.

And so, as the heroes and the reformed traitor stood united, a beacon of redemption amidst the darkness, they prepared to face the final confrontation with the villainous alliance. The battle that awaited them would test their mettle and define their legacy.

But with their bonds reforged, their unity restored, and the light of redemption guiding their way, the heroes stood ready to face whatever challenges awaited them. For they knew that

truestrength lay not only in their extraordinary abilities but in their capacity to forgive, to heal, and to find redemption in even the darkest of times.

Clash of Titans

The stage was set for the climactic clash between the heroes and the villainous alliance. The air crackled with anticipation as the two forces faced off, their powers poised for a showdown of epic proportions. Techno Genius, his mind working at lightning speed, analysed the enemy's strengths and weaknesses. "We must exploit their vulnerabilities while utilizing our collective abilities to their fullest potential," he advised, his voice carrying the weight of strategy.

Titan, his indomitable spirit burning bright, stepped forward as the embodiment of unwavering strength. "We stand united, ready to defend the Earth against any who dare threaten it," he declared, his voice a resolute roar that echoed through the battleground.

Blaze Wing, her fiery wings casting a radiant glow, channelled her inner fury. "Let our flames of justice consume their wickedness, for we fight not for personal glory but for the preservation of all that is good," she proclaimed, her voice ablaze with determination.

Shadow veil, her presence a whisper in the shadows, prepared to unleash her stealthy prowess. "Their every move shall be anticipated, their every plan unravelled, for I shall be the unseen force that disrupts their malicious designs," she vowed, her voice a haunting whisper that sent chills down spines.

Synth, his robotic form a testament to technological brilliance, stood at the ready. "I will deploy my advanced systems to counter their attacks, calculating their every move and devising strategies to turn their own strength against them," he stated, his voice brimming with calculated precision.

Metamorphia, her shape-shifting abilities a mesmerizing spectacle, tapped into the depths of her adaptability. "As the embodiment of change, I will flow like water, morph like clay, and adapt to any challenge they throw our way," she declared, her voice as fluid as the transformations she could assume.

Elementor, his connection to the forces of nature reverberating through the battleground, summoned the elemental energies. "Let the fury of the earth, the power of the wind, and the ferocity of fire be our allies in this final confrontation," he commanded, his voice resonating with the very essence of the natural world.

With their powers combined and their unity unbreakable, the heroes charged forward, engaging the villains in a battle that shook the very foundations of the Earth. A clash of superhuman strength, elemental forces, and strategic brilliance unfolded, each hero unleashing their full potential in a dazzling display of power.

The battleground became a symphony of might and ingenuity, as heroes and villains traded blows, evaded attacks, and strategized their every move. The sky crackled with lightning, the earth trembled beneath their feet, and the air crackled with energy as the forces of good and evil clashed in a battle for the ages.

Throughout the relentless fight, the heroes' unity proved to be their greatest weapon. They worked in perfect synchrony, anticipating each other's moves, and providing support when needed. Their bond, forged through trials and tribulations, infused their every action with a strength that surpassed their individual abilities.

The battle raged on, each hero pushing themselves to the limits, fueled by a determination to protect the Earth from the clutches of darkness. The villains, realizing the indomitable spirit of their adversaries, grew desperate, their once-confident facade crumbling under the heroes' unwavering resolve.

In the end, it was the heroes' unity, their unwavering belief in one another and their shared purpose, that tipped the scales in their favour. With a final surge of collective power, they delivered a decisive blow, incapacitating the villains and securing victory.

As the dust settled and the battleground quieted,

A New Dawn

The heroes stood amidst the aftermath of the epic battle, their breaths heavy and their bodies weary. The villains lay defeated, their threat neutralized, but the heroes knew that their duty was not yet complete.

Techno Genius, his gaze surveying the scene, addressed his comrades with a mixture of relief and determination. "We have prevailed against the forces of darkness, but our mission to protect the Earth is an ongoing responsibility," he stated, his voice carrying the weight of their shared purpose.Titan, his towering form a symbol of unwavering strength, nodded in agreement. "We must remain vigilant, ready to face any new threats that may arise," he affirmed, his voice resonating with the echoes of battles fought and won.
Blaze Wing, her fiery wings glowing with residual energy, spoke of the need for healing. "We must tend to the wounds inflicted upon our world and mend the scars left behind," she implored, her voice carrying a touch of compassion.
Shadow veil, her eyes still sharp with vigilance, scanned the horizon for any signs of danger. "The defeat of the villains may have scattered their followers, but we must remain vigilant, for evil never rests," she cautioned, her voice a solemn reminder of the battles yet to come.

Synth, his mechanical form surveying the battlefield, proposed a plan for rebuilding and fortifying their defences. "We must harness our collective knowledge and resources to strengthen our position, to ensure that the Earth remains protected," he suggested, his voice tinged with technological ingenuity.

Meta-morphia, her form shifting between various shapes, emphasized the importance of unity. "Let us not forget the power of our bond, for it is our strength that sets us apart," she reminded, her voice a gentle reminder of the unbreakable ties that bound them together.

Elementor, his connection to the elements still resonating within him, spoke of the need for balance. "As guardians of the Earth, we must not only protect it but also preserve its natural wonders and restore harmony where it has been disrupted," he urged, his voice carrying the wisdom of the elements.

With their shared purpose renewed and their hearts filled with resolve, the heroes set out to rebuild and heal. They worked tirelessly to repair the damage inflicted upon the Earth, mending the wounds and restoring balance to the world they had sworn to protect.

As time passed, the heroes' legacy grew. Their actions inspired others to rise, to embrace their own potential, and to defend the Earth against all threats. They became beacons of hope and symbols of unity, reminding the world that in the face of adversity, strength and courage could prevail.

And so, as the heroes embraced their ongoing mission, they knew that their work was never truly finished. They stood ready to face any new challenges, to protect the Earth from the forces of darkness, and to forge a future where unity, justice, and redemption would forever shine.

For as long as evil threatened the world, the heroes would remain steadfast, their unity unbreakable, and their determination unwavering. They were the guardians of Earth, and their legacy would endure, casting a beacon of light into the darkest corners of the universe.

Legacy of Heroes

Years had passed since the heroes vanquished the villainous alliance and restored peace to the Earth. Their names became legendary, whispered in awe and gratitude by those who benefited from their selfless acts of heroism.

The world had changed, embracing the ideals the heroes had fought so fiercely to protect. Unity, justice, and redemption had become guiding principles, shaping societies and inspiring new generations to rise above darkness.

TechnoGenius, now revered as a genius inventor and philanthropist, dedicated his resources to advancing technology for the betterment of humanity. His inventions revolutionized industries, providing solutions to global challenges and improving the lives of countless individuals.

Titan, the embodiment of unwavering strength, became a symbol of hope and resilience. He established a training academy to nurture young heroes, instilling in them the values of honor, courage, and a commitment to protect the innocent.

BlazeWing, her fiery spirit undimmed, became an advocate for social justice and environmental preservation. Through her fiery speeches and activism, she inspired millions to take action and fight for a world where all beings could thrive.

Shadowveil, the mistress of shadows, continued to safeguard the innocent from unseen threats. She established an organization dedicated to intelligence gathering and counteracting emerging dangers, ensuring that the world remained safe and secure.

Synth, the technological marvel, utilized his expertise to create a global network of defence systems. His innovations protected nations from both physical and digital threats, securing the fragile peace the heroes had fought so hard to achieve.

Metamorphia, the embodiment of change, embraced her role as a symbol of adaptation and resilience. She travelled the world, teaching communities how to overcome adversity and harness their own inner strength to face any challenge.

Elementor, in tune with the forces of nature, became an advocate for environmental stewardship and sustainable living. Through his efforts, he educated the world about the importance of preserving the Earth's natural beauty and delicate ecosystems.

The legacy of the heroes extended far beyond their individual achievements. Their united front against darkness had sparked a movement that spread across the globe. Ordinary people, inspired by their example, stood up against injustice, embraced unity, and fought for a better world.

The heroes' story became the stuff of legends, passed down through generations as a reminder of the power of unity and the capacity for redemption. Statues were erected in their honor, museums showcased their heroic deeds, and their names adorned schools and streets as a testament to their everlasting impact.
Though the world faced new challenges and threats, the heroes' legacy endured. Their spirit lived on in the hearts of those who carried their ideals forward, ensuring that their noble mission would continue to protect the Earth for generations to come.

And so, as the sun set on the final chapter of their extraordinary journey, the heroes knew that their work was never truly done. Their legacy would forever inspire heroes, guide the lost, and remind humanity that in unity, courage, and redemption, the power to change the world resided.
For the heroes had shown the world that, when united, ordinary individuals could become extraordinary and protectors of all that is good. And as long as there were those willing to stand up against darkness, the legacy of the heroes would burn brightly, an eternal beacon of hope in a world that forever needed its heroes.

THE END

- Amal Mohammed

SILENCE

Your silence is what
Hurts me that most.
The day your voice haven't
echoed in my ears.
Counts with my worst days.
I have realised that your
Silence is a version of
your self-defence.....
But your silence is
what breaks my heart!
The day without talking to survive...
Your silence hurts more
Than any pain do
The worst feeling I have
ever felt is being
ignored by you...!

CHIEF EDITOR

ARSHINA A

SUB EDITOR

SHAHANA FATHIMA

EDITORS

AKSHARA P
AAYISHA R
AKSHAYA C
FIZA NAJEEB
SOORYA S
ANANYA K
AGNA S
MEERA K U
VIDHU K SUDHEER
THASHREEF
HIBA THASNEEM LUKKUMAN
DIYA K
DIYA DAS
AKSHAYA
HISHAM
KARTHIK

CHIEF EXECUTIVE

SHAMNAJ RAHMAN S
ASHIQ MUHAMMED M
AMAL MOHAMMED

BY
LITTLE KITES
ASMMHSS,ALATHUR